

Bediüzzaman'a talebe olması dolayısıyla sürekli açığını aradılar

Başarılı ve üst üste takdirname alan bir öğretmendir, Osman Aydın. Her sene sicil notu yüksek olmasına rağmen, inancı, ibadeti ve Bediüzzaman'a talebe olması dolayısıyla sürekli açığını ararlar, öğretmenlikten uzaklaştırmanın fırsatını kollarlar.

Bediüzzaman'ın Emirdağ'da hizmetinde bulunan talebelerinden Emekli Vaiz Hacı Osman Aydın'ın Bediüzzaman ile geçen günlerin hizmet hatıralarını yâd edelim istedik.

Osman Aydın, Afyonkarahisar Bayat ilçesi doğumlu. (25.01.1926 - 11.11.2007) Eskişehir Çifteler Köy Enstitüsü'nden 1944 yılında mezun olmuş, aynı sene Şuhut İlçesi Arap Köyü'nde ilkokul öğretmeni olarak göreve başlamış, 1950 yılına kadar aynı yerde öğretmenliğe devam etmiştir. Başarılı ve üst üste takdirname alan bir öğretmendir, Osman Aydın. Her sene sicil notu yüksek olmasına rağmen, inancı, ibadeti ve Bediüzzaman'a talebe olması sebebiyle sürekli açığını ararlar, öğretmenlikten uzaklaştırmanın fırsatını kollarlar.

Bediüzzaman Hazretleri'ni 1948'de Afyonkarahisar Mahkemesi sırasında görmüştür ve ölünceye kadar Üstad'la irtibatını kesmemiştir. Üstadı tanıdıktan sonra Risale-i Nurlar'ı yazmaya ve okumaya başlamıştır. 1950 yılından sonra Üstadın müsaadesiyle Konya İmam-Hatip Okulu'nda fark dersleri vererek İmam Hatip Okulu mezunu olmuştur. Yedek subay olarak askerlik görevini ifa ettikten sonra 1955-60 yılları arasında Emirdağ Yeni Mahalle Camii'nde İmam-Hatiplik görevine başlamış.

Bu dönemde Bediüzzaman Hazretleri'nin hizmetinde bulunmuş, çok hatıraları olan H. Osman Aydın, nükteli, konuşkan, şiirleriyle ve hatıralarıyla dinleyicileri sıkmayan tatlı, esprili bir üslûbu olan âlim bir Nur Talebesidir. Hizmet ettiği zaman içinde Üstad'ın, "Ben Osman'ımı vermeyeceğim!" dediğini birkaç defa işitmiş. Üstadın himmeti ve duâsıyla minareye sancak asma hadisesinde tutuklanmamış. Böylece o sözün hikmetini daha sonra anlamış.

Emirdağ Çarşı Camii minaresine "Yeşil sancak asma" hadisesi

1959'da Rahmetli Menderes'in Emirdağ'a geldiğinde Çarşı Camii minaresine üzerinde Kelime-i Tevhid yazan ve Sakal-ı Şerif örtüsü olarak muhafaza edilen yeşil sancağı din görevlileriyle anlaşılıp minareye asarlar. Halk Partili kişilerin şikâyeti üzerine din görevlileri tutuklandığı halde Osman Aydın'ı tutuklayamazlar. O da Polatlı İlçesinde bir camiye sürgün edilmekten kurtulamaz. Ankara Diyanet İşleri Başkanlığı'na memur olarak geçer. Daha sonra Din İşleri Yüksek Kurulu'nda Büro Şefi olarak çalışmaya başlar. Muhtelif yerlere müftülük teklif etseler de kabul etmemiştir. Ankara Merkez Vaizi olarak 1977'de emekli oluncaya kadar aynı görevi ifa etmiştir. Evli ve 4 çocuk babasıdır. Emekli olduktan sonra

İngiltere'ye gitmiştir. Orada 20 yıl imamlık yaptıktan sonra Afyonkarahisar Bayat ilçesine dönmüştür.

Hacı Osman Aydın, eşine son haftada sürekli Üstadı ve talebe arkadaşlarını rüyasında gördüğünü söylemiş ve "Ben de gideceğim her halde..." demiş. Hiçbir rahatsızlığı olmadan 11.11.2007 tarihinde memleketi Bayat İlçesinde vefat etmiştir. Cenaze, 12.11.2007 Bayat Merkez Camii'nde öğle namazına müteakip kılındıktan sonra tabut, ilçe mezarlığına kadar Nur Talebeleri ve sevenlerin o- muzlarında taşınmıştır.

Hacı Osman Aydın'ın hayatından kısaca bahsettikten sonra, vefatından önce Bayat İlçesinde, kendi evinde Niyazi Ertaş ve arkadaşlarının ziyareti esnasında kendi ifadesi ve anlatımıyla yaptığı sohbet notları, H. Osman Aydın'ın Bediüzzaman'la geçen günlerin hatıraları, kayıtlara uygun olarak düzenlenmiştir.

Üstad, Gıybetle kesinlikle karşıydı

İşte öylesine herkese örnek olacak bir hadise: Emirdağ Piribeyli Köyü'nün imamı Hüseyin Hoca vardı. Çok kitap okumuş "Ayaklı kütüphane" diye anılırdı. Hüseyin Hoca Efendi, Üstadın çok aleyhinde bulunurdu. Yanına gelen gidene Üstadı kötülermiş. İşte bu Hocanın Üstad'a karşı yaptıklarına Üstadın Talebesi Mustafa Acet, çok sinirlenir. Bir gün Üstad'a Hüseyin Hoca'nın bu durumunu anlatmış. İşte bundan dolayı Üstad, sen benim din kardeşimi bana gıybet ettin, diye Mustafa Acet'i hem yanından kovuyor hem de bir süre konuşmuyor. Bir müddet sonra affediyor.

Bu arada Üstad'ın talebesine yaptığı bu davranışı duyan Piribeyli Köyü'nden Hüseyin Hoca, ağlaya ağlaya Üstad'ın yanına geliyor. Üstad'dan özür dilemiş. Risale-i Nurlar'ı alıp okumuş. Bir daha Bediüzzaman aleyhinde bulunmamış. İlimin enaniyetinden dolayı önce düşman gibi davranan Hoca Efendi, Üstadın bu güzel davranışı karşısında dost olmuştu.

Menderes ve Yeşil Sancak hadisesi

1959 senesinde Başbakan Adnan Menderes'in, Emirdağ'a geleceği duyulmuştu. Çarşı Camii'nde Sakal-ı Şerif'in yanında işlemeli bir sandık içinde bulunan, eskiden savaflara giderken ordunun önünde taşınan, üzerinde Kelime-i Tevhid yazılı Yeşil Sancağı minareye çekme fikri benden çıkmıştı. Ben Emirdağ Yeni Mahalle Camii İmamı olduğum için uygulaması Çarşı Camii görevlisi Bilal Müezzine kalmıştı. Menderes Emirdağ'a gelince Bilal Hoca Yeşil Sancağı minareye çekiyor. Halk Partililerin şikâyeti üzerine benim dışımda herkesi tutuklamışlardı. İçeride 40 gün tutuklu kaldıktan sonra onları serbest bırakmışlardı. Benim tutuklanmamamın sebebini ben daha sonra anlamıştım. Üstad, benim için "Osman'ımı vermem, Osman'ımı vermem!" cümlesiyle ifade etmişti de ben bunun farkına varmamıştım. Üstad'ın duâ ve himmetiyle beni tutuklamamışlardı.

Başbakan Menderes'in Üstad Bediüzzaman'la selamlaşması

Aynı gün Adnan Menderes, Emirdağ'ında büyük kalabalığın izdihamı arasında otomobiliyle ağır ağır giderken, Üstad Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ'ında kaldığı evin penceresinden bakıyor. O sırada Menderes'in bulunduğu Kaymakamlık cipi hiçbir arıza ve sebep yokken aniden duruyor. Sonradan cip şoförü bana anlatmıştı. Ne yaptıysak arabayı bir türlü çalıştıramadık! O anda Bediüzzaman ile cip üzerindeki Başbakan Menderes göz göze gelmişler ve selâmlaşmışlar. Ondan sonra cip çalışmış ve hareket etmiş. Şoför bu duruma hayret ettiğini söylemişti!

ÜSTAD ZAMAN ZAMAN TALEBELERİYLE LÂTİFE YAPARDI

Bir gün Ceylan Çalışkan Ağabey, küçük çakı bıçağıyla Üstad'ın tırnaklarını kesiyor. Üstad, "Ceylan tırnaklarımı fazla kesme. Sonra kulağın keserim!" deyince hazırcevap Ceylan Ağabey de: "Üstadım, kesilen tırnağın yerine yenisi gelir, ama kesilen kulağın yerine yenisi gelmez." diye Üstad'ı tebessüm ettiriyordu.

ÜSTADIN ÇAMAŞIRLARI MİS GİBİ KOKARDI

Üstad, temizliğe çok dikkat ederdi. İki günde bir çamaşır değiştirirdi. Her hafta mutlaka banyo yapardı. Çıkarmış olduğu çamaşırıları kıvrarak bırakmaya özen gösterirdi. Biz de yıkanacak çamaşırı kıvrılmış halinden anlardık. Değilse yıkanacak

amaşırla, yıkanmış amaşırı birbirinden ayıramazdık. Her ikisi de mis gibi kokardı.

İKİ GÜĞÜM SU

Üstad, kış zamanı Cuma günüydü. Sobanın üzerine su koyun yıkanacağıım, dedi. Odun sobasıydı, baktım, küllerin arasında parmak ucu kadar kıvılcım, iki ıngıl ateş görünüyordu. Ben bu ateşle iki güğüm su nasıl ısınacak diye tebessüm ederek içimden geçirdim. Mustafa Acet Ağabey de su güğümlerini doldurmuştu. Üstadın emri üzerine sobanın üzerine koymuştu. Bir süre sonra Üstad, su güğümlerini istedi. Baktım Mustafa Acet sıcaklığından elini güğümlere dokunduramıyordu. Kaynamış su güğümlerini Üstad'ın yanına götürüp bırakmıştık.

Muzaffer Karahisar